

Четвърти ден на светата Четиридесетница в столичния храм „Св. Георги Победоносец“

На 6 март в столичния храм „Св. вмчк Георги Победоносец“ на бул. „Св. Патриарх Евтимий“ бе отслужено Велико повечерие с четвърта статия на Великия покаен канон на св. Андрей Критски.

Множество свещенослужители и вярващи от цяла София за поредна вечер се събраха на съборна молитва в един от най-красиво изписаните храмове на столицата. Верният Божи народ наведе благоговейно глава пред словата на св. Андрей Критски от последната част на Великия покаен канон и за сетен път се обърна към Господа с думите: „Помилуй ме Боже, помилуй ме!“.

Вечерното богослужение бе предстоявано от Негово Светейшество Софийския митрополит и Български патриарх Даниил, а Покаяният канон бе прочетен от Негово Преосвещенство Велбъждския епископ Исаак – втори викарий на Софийския митрополит. С тях съслужи иконом Радослав Вутов от храмовото духовенство, а молитвено участие взеха архимандрит Йоан –

протосингел на Софийската света митрополия и архимандрит Василий – председател на катедралния храм „Св. вмчца Неделя“.

Дивните и умиротелни песнопения на Покаяния канон, както и вдъхновяващите химни на Великото повечерие бяха изпълнени от Софийския свещенически хор, ръководен от ставрофорен иконом Кирил Попов.

Край изписаната специално за столичните великопостни богослужения икона с образите на всички, които се споменават в Покаяния канон, църковното изпълнение за сетен път заедно изповяда Символа на вярата, Господнята молитва и коленопреклонно отправи молитва пред Бога, с думите на св. Андрей Критски: „Душо моя, душо моя, стани, защо спиш? Краят наближава и ти ще се смутиш. Но стресни се, за да те пощади Христос Бог, Който е навсякъде и всичко изпълва!“.

В края на последованието епископ Исаак се обърна към многобройните богомолци с пастирско слово. Той направи духовна ретроспекция на първите четири дни на Великия пост, когато в храмовете четем умиротелния канон на св. Андрей Критски. Владиката припомни какъв е за нас смисълът на молитвата на св. Ефрем Сирин: „Господи и Владико на моя живот...“, с която просим от Бога да ни избави от духа на безделието, униинето, любоначалието и празнословието и Го молим да ни дарува духа на целомъдрието, смиреномъдрието, търпението и любовта.

„Кратки слова, но с дълбок смисъл на съдържание. В края на молитвата просим от Бога да ни даде възможност да видим нашите грехове и да не осъждаме брата си... Без осъзнаване на греховността човек няма истинско покаяние, което означава че няма и поправяне. Само този, който е поел по пътя на духовното изправление, може да разбере дълбочината на своето падение“, каза епископ Исаак.

„Грехът е обида към нашия Създател, той е нарушение на нормата! Христос изисква от нас и Църквата ни призовава, и светиите ни учат да виждаме греховете си и да се молим на Господа за прошка и поправяне“, каза още той и пожела:

„Нека продължим да се молим на Бог да ни дава да виждаме прегрешенията си, не тези на ближния, а нашите грехове, и да се каем за тях, за да очистим душите си и да живеем в мир с Твореца, с ближните и да имаме мир в себе си. Нека продължим пътя, по който сме поели – пътя на Великия пост, който ни води до славното Възкресение Христово. Да продължим подвига на св.

Четиридесетница – да бъдем духовно будни, да имаме ясна представа и усещане за нуждите на нашата душа и да положим усърдно старание за духовно поправяне. Нека да помним как живяха и какво понесоха св. пророци, апостоли и подвижници заради вярата си в Бога и спасението на душите си. Лек и спасителен пост!“.

Текст и снимки: Весела Игнатова

bg-patriarshia.bg